

"VERGİ KANUNLARI İLE BAZI KANUN HÜKMÜNDE KARARNAMELERDE DEĞİŞİKLİK YAPILMASI HAKKINDA KANUN TASARISI"NA İLİŞKİN TÜSİAD GÖRÜŞLERİ

1. Ciro Primi KDV İadesi:

- a. Ticari hayatın bir gereği olarak firmalar, satışlarını artırmak amacı ile çeşitli kampanyalar düzenleyebilmekte ve bu kampanyalar kapsamında müşterilerinden ciro primi, kota primi, mal iskontosu, fiyat farkı vb faturalar alabilmektedirler.
- b. Vergi İdaresi, ciro primlerinin ilişkili olduğu indirimli orana tabi ürünün bünyesine girmediği yorumuyla ciro primi nedeniyle yüklenilen katma değer vergisini iade kapsamından çıkarmakta ve ilgili tutarların iadesini firmalara yapmamaktadır.
- c. İdare tarafından ciro primleri ile ilgili iadenin yapılmaması, indirimli orana tabi firmaları oldukça zor durumda bırakmaktadır. Konu, firmalar ile İdare arasında sürekli devam eden bir ihtilafa dönüşüp, yargıya intikal etmekte, yargı kararları firmalar lehine sonuçlanmaktadır.
- d. Yargı, kararlarında; **3065 sayılı Kanunla indirimli orana tabi teslim ve hizmetler nedeniyle telafi edilemeyen katma değer vergisinin mükelleflere iadesine olanak tanınmış olduğunu, kanun kapsamında idarenin düzenleyici işlemlerle uygulamaya ilişkin düzenleme yapma olanağı sağlanmış olsa dahi, bu yetkinin uygulamaya ilişkin olduğunu, mükelleflere tanınan iade hakkın idarenin düzenleyici işlemlerle kısıtlamasının söz konusu olamayacağını, diğer bir anlatımla; idare yaptığı düzenleyici işlemlerle bu hakkın kullanımına ilişkin usul ve esasları belirlerken yasayla tanınan hakkın kapsamını daraltamayacağını belirterek** mükellefler lehine hüküm tesis etmektedir.
- e. Mükellef ve İdare arasında ciddi sorunlara sebep olan, mahkeme süreci ile zaman ve maliyet kaybına yol açan bu sorunun kanun tasarısı metnine ilave edilmesi ve mükelleflerin mağduriyetinin giderilmesi için büyük önem arz etmektedir.

2. Torba Yasa Tasarısı'nın 3. Maddesi ile İlgili Değişiklik Önerisi:

Kooperatif modeli ile üretilen yenilenebilir enerjinin de Madde 3 kapsamına alınması gerektiğini düşünüyoruz.

3. Tasarının 4. Maddesi Hakkında Görüş:

Maliye Bakanlığı'nca hazırlanan "Vergi Kanunları ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı" nın 4. maddesinde, "kadınların çalışma hayatına katılmasının teşvik edilmesi amacıyla işverenlerce okul öncesi çağındaki çocuklar için verilen ve ücretin bir parçası olan kreş ve gündüz bakımevi hizmetinin vergi dışı bırakılması" amaçlanmaktadır.

Tasarıdaki ilgili madde metni:

“Madde 4: 193 sayılı Kanunun 23’üncü Maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki bent eklenmiştir:
16. İşverenlerce, kadın hizmet erbabına kreş ve gündüz bakımevi hizmeti verilmek suretiyle sağlanan menfaatler (İşverenlerce işyerinde bu hizmetlerin verilmediği durumlarda, ödemenin doğrudan bu hizmetleri sağlayan gelir veya kurumlar vergisi mükelleflerine yapılması şartıyla, her bir çocuk için aylık, asgari ücretin aylık brüt tutarının %15’ini aşmamak üzere bu istisnadan yararlandırılır. Kreş ve gündüz bakımevi hizmetini sağlayanlara yapılan ödemelerin belirlenen istisna tutarını aşan kısmı ile hizmet erbabına bu amaçla nakden yapılan ödemeler ve sağlanan menfaatler ücret olarak vergilendirilir. Bu istisnanın uygulanmasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye Maliye Bakanlığı yetkilidir.)”

Kadın istihdamının artmasının önündeki engellerden birini daha kaldırmak adına, kurumsal çocuk bakım ve eğitim hizmetlerinden yararlanmanın artırılmasına yönelik politikaların büyük önem taşıdığına inanıyoruz. **Anılan düzenlemenin, tasarı gerekçesinde belirtildiği gibi, kadınların çalışma hayatına katılımını teşvik edici etki yaratabilmesi yolunda bazı iyileştirici düzenlemelerle birlikte yasalaşmasını önermekteyiz. Önerimiz ve gerekçeleri aşağıda arz edilmektedir:**

Öneri Madde 4: 193 sayılı Kanunun 23’üncü Maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki bent eklenmiştir:

“16. İşverenlerce, ~~kadın~~ hizmet erbabına kreş, ~~ve~~ gündüz bakımevi ve anaokulu hizmeti verilmek suretiyle sağlanan menfaatler (İşverenlerce işyerinde bu hizmetlerin verilmediği durumlarda, ödemenin ~~doğrudan~~ bu hizmetleri sağlayan gelir veya kurumlar vergisi mükellefleri ile kamu kurumlarına yapılması şartıyla, her bir çocuk için aylık, asgari ücretin aylık brüt tutarının ~~%15’ini~~ %50’sini aşmamak üzere bu istisnadan yararlandırılır (veya: “bu oranı artırmaya Bakanlar Kurulu yetkilidir”)). Kreş ve gündüz bakımevi hizmetini sağlayanlara yapılan ödemelerin belirlenen istisna tutarını aşan kısmı ile hizmet erbabına bu amaçla nakden yapılan ödemeler ve sağlanan menfaatler ücret olarak vergilendirilir. Bu istisnanın uygulanmasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye Maliye Bakanlığı yetkilidir.)

İşyerlerinde kreş açma zorunluluğu getirilen durumlarda, yukarıda belirtilen asgari ücret sınırı uygulanmaz”.

Önerilerimizin gerekçeleri aşağıda arz edilmektedir:

a. Tasarı, kreş açma yükümlülüğü olan işletmelerin mevcut durumunu geriye götürmemelidir.

6331 sayılı İş Sağlığı ve Güvenliği Kanununa istinaden yürürlükte olan “Gebe veya Emziren Kadınların Çalıştırılma Şartlarıyla Emzirme Odaları ve Çocuk Bakım Yurtlarına Dair Yönetmelik”e göre, en az 150 kadın çalıştıran ve kreş açmakla yükümlü olan işverenler bu yükümlülüklerini ya kendi kuracakları kreşlerle ya da anlaşmalı kreşlerden hizmet alarak yerine getirebilmektedir. Yasa koyucu, işverene, kreş hizmeti sağlamak için bu iki seçeneği de sunmuş durumdadır.

Mevcut uygulamada bu işletmeler, kendi bünyelerinde kreş kurduklarında da, bu hizmetleri anlaşmalı kreşlerden aldıklarında da, Vergi İdaresinin vermiş olduğu görüşler çerçevesinde, bir üst sınıra tabi tutulmaksızın bu menfaatler vergiden muaf olmaktadır.

Tasarı maddesinde ise, kendi bünyesinde kreş kuranlar ile bu hizmeti dışardan alanlar açısından farklı sonuçlar doğuran bir düzenleme getirilmiştir: Anlaşmalı kurumdan kreş hizmeti alan işletmelerin sağladığı menfaatin tamamı değil, brüt asgari ücretin %15'i kadarki kısmı vergi dışı bırakılmaktadır.

Bu nedenle, "Gebe veya Emziren Kadınların Çalıştırılma Şartlarıyla Emzirme Odaları ve Çocuk Bakım Yurtlarına Dair Yönetmelik" ile kreş yükümlülüğü altındaki işverene sunulmuş olan, kreş açma veya dışardan kreş hizmeti alma seçenekleri arasında, çalışana sağlanan menfaatin vergi dışı bırakılması bakımından farklı bir muameleye yol açılmış olmaktadır.

Mevcut durumdan bir geriye gidişe ve hak kaybına uğranmaması amacıyla, kreş açma yükümlülüğü bulunan işletmeler için, bu hizmeti dışardan temin etmeleri durumunda, sağlanan menfaatin vergi dışı bırakılmasında bir üst sınır uygulanmayacağını belirten bir istisna fıkrasının maddeye eklenmesi önerilmektedir.

- b. Sunulan imkânın etkin sonuçlar doğurması bakımından, gelir vergisi istisnası üst sınırının, işletmeleri teşvik edecek ve çalışanların ihtiyaçlarını karşılayacak bir düzeyde belirlenmesi önerilmektedir.**

Tasarı madde metninde aylık brüt asgari ücretin % 15'ine kadarki kısım (2018 için 300 TL) vergi dışı bırakılmaktadır. Asgari ücret artışlarına bağlı olarak güncellenecek olmakla birlikte, söz konusu oranın, özellikle büyük şehirlerde erken çocukluk eğitimi ve çocuk bakım hizmeti sektöründe piyasa koşullarının oldukça altında olduğu görülmektedir. Brüt asgari ücretin yarısına kadar olan meblağın vergiden istisna tutulabilmesi; eğer bu imkan bulunamazsa, maddeye Bakanlar Kurulu'na bu oranı artırmak için yetki veren bir hüküm eklenmesi önerilmektedir.

- c. Nakit yardımlarda ödemenin "doğrudan" hizmet sağlayıcı mükelleflere yapılması "kreş çeki" uygulamasını engelleyebileceğinden, "doğrudan" ifadesinin metinden çıkarılması önerilmektedir.**

Tasarıda, nakit kreş yardımlarının istisna kapsamında olması için, bu ödemenin doğrudan bu hizmeti sağlayan mükelleflere yapılması şartı öngörülmüştür. GVK'nun 23/8'inci maddesinde düzenlenen yemek yardımları ile ilgili mevcut maddede doğrudan ödeme şartı olmayıp, hizmeti sağlayanlara yapılma şartı bulunmaktadır. Bu nedenle yemek yardımları, "yemek çekleri" kullanılarak da yapılabilmektedir.

Tasarıda "doğrudan" şartının olması, yemek çekleri benzeri bir "kreş çeki" uygulamasını engelleyebilir. Dünyada yaygın olarak uygulama alanı bulan ve kayıt dışı ile mücadelede olumlu

katkı yapabilecek kreş çeki uygulamasına imkan vermek için tasarı metnindeki “doğrudan” ifadesinin çıkarılması önerilmektedir.

- d. Kreş hizmeti sağlayan belediyelere ve diğer kamu kurumlarına yapılacak ödemeler de istisna kapsamına alınmalıdır.**

Tasarıda istisna uygulaması için ödemenin gelir ve kurumlar vergisi mükelleflerine yapılma şartı bulunmaktadır. Vergi mükellefiyeti olmayan kamu kurumlarından kreş hizmetinin alınması durumunda bu istisnadan yararlanmak mümkün olamayacaktır. Özellikle belediyeler ve hizmet sağlayabilecek diğer kamu kurumlarından da bu hizmet alınabileceğinden, tasarı maddesine gelir ve kurumlar vergisi mükellefleri yanında kamu kurumlarının da dahil edilmesi yararlı olacaktır.

- e. Sunulan imkandan kadın çalışanların yanı sıra çocuğu olan erkek çalışanlar da yararlanabilmelidir.**

Tasarının gerekçesinde “kadınların çalışma hayatına katılmasının teşvik edilmesi”nin amaçlandığı belirtilmiştir. Erkek çalışanların da bu imkandan faydalanması, eşlerinin çalışma hayatına katılımını veya doğum sonrası çalışma hayatından kopmamalarını teşvik edici olacaktır.

- f. Okul öncesi çağındaki çocukları hedefleyen düzenlemede, kreş ve gündüz bakımevinin yanı sıra “anaokulu” da madde kapsamında belirtilmelidir.**

Okul öncesi çağındaki çocuklar kreş, gündüz bakımevi ve anaokullarına devam etmektedir. Madde, Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı ile Milli Eğitim Bakanlığı’na bağlı olarak kurulan bu kurumların tümünü kapsamalı, bu çerçevede madde metninde anaokulu da belirtilmelidir.

- g. Sendikali çalışanlara toplu iş sözleşmeleri ile sağlanan kreş yardımları, GVK md. 23 kapsamına alınmalıdır.**

Sendikali çalışanlara toplu iş sözleşmeleriyle yapılan kreş yardımlarının ücretlerde gelir vergisi istisnalarını düzenleyen maddenin kapsamına alınması, hem toplu sözleşme kapsamına kreş enstrümanının dahil edilerek kreşlerin yaygınlaşmasına, hem de ülkemizdeki sendikalaşma çabalarına destek olacaktır.

4. Torba Yasa Tasarısı’nın 5. Maddesi ile İlgili Değişiklik Önerisi

Aşağıdaki Tasarının 5. maddesiyle yeniden düzenlenen 193 sayılı Gelir Vergisi Kanunu’nun 25inci maddesinin 7.b bendinin, Tasarıda belirtilen madde gerekçesine de uygun olarak aşağıdaki şekilde olmasının olası tereddütleri de ortadan kaldırması bakımından daha uygun olacağını düşünüyoruz.

Öneri -1:

“b) Hizmet erbabına hizmet sözleşmesi sona erdikten sonra; karşılıklı sonlandırma sözleşmesi veya ikale sözleşmesi kapsamında ödenen tazminatlar, iş kaybı tazminatları, iş sonu tazminatları,

iş güvencesi tazminatları gibi çeşitli adlar altında yapılan ödemeler ve yardımların toplamının, hizmet erbabının tabi olduğu mevzuata göre bu bendin (a) alt bendinde belirtilen kıdem tazminatı tutarını aşmayan kısmı (Bu bendin uygulamasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye Maliye Bakanlığı yetkilidir.)

Öneri-2 :

“b) Hizmet erbabına hizmet sözleşmesinin sona erdirilmesine ilişkin olarak; karşılıklı sonlandırma sözleşmesi veya ikale sözleşmesi kapsamında ödenen tazminatlar, iş kaybı tazminatları, iş sonu tazminatları, iş güvencesi tazminatları gibi çeşitli adlar altında yapılan ödemeler ve yardımların toplamının, hizmet erbabının tabi olduğu mevzuata göre bu bendin (a) alt bendinde belirtilen kıdem tazminatı tutarını aşmayan kısmı. Şu kadar ki hizmet erbabına kıdem tazminatı da ödeniyorsa bu tutarlar toplu olarak dikkate alınır. (Bu bendin uygulamasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye Maliye Bakanlığı yetkilidir.)

Tasarıdaki Madde Düzenlemesi :

MADDE 5- 193 sayılı Kanunun 25 inci maddesinin birinci fıkrasının (7) numaralı bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“7. a) 25/8/1971 tarihli ve 1475 sayılı İş Kanunu ve 20/4/1967 tarihli ve 854 sayılı Deniz İş Kanununa göre ödenmesi gereken kıdem tazminatlarının tamamı ile 13/6/1952 tarihli ve 5953 sayılı Basın Mesleğinde Çalışanlarla Çalıştıranlar Arasındaki Münasebetlerin Tanzimi Hakkında Kanuna göre ödenen kıdem tazminatlarının hizmet erbabının 24 aylığını aşmayan miktarları (Hizmet ifa etmeksizin ödenen ücretler tazminat sayılmaz.);

b) Hizmet erbabının tabi olduğu mevzuata göre bu bendin (a) alt bendinde belirtilen istisna tutarının hesabında dikkate alınmak şartıyla, hizmet sözleşmesi sona erdikten sonra; karşılıklı sonlandırma sözleşmesi veya ikale sözleşmesi kapsamında ödenen tazminatlar, iş kaybı tazminatları, iş sonu tazminatları, iş güvencesi tazminatları gibi çeşitli adlar altında yapılan ödemeler ve yardımlar (Bu bendin uygulamasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye Maliye Bakanlığı yetkilidir.);”

Tasarıdaki Madde Gerekçesi :

MADDE 5- Madde ile, Gelir Vergisi Kanununun 25 inci maddesinin birinci fıkrasının yeniden düzenlenen (7) numaralı bendi ile 1475, 854 ve 5953 sayılı Kanunlara göre ödenen kıdem tazminatlarından istisna edilen tutarlar aynen korunmaktadır.

Madde ile ayrıca, hizmet sözleşmesi sona erdikten sonra hizmet erbabına, karşılıklı sonlandırma sözleşmesi veya ikale sözleşmesi kapsamında ödenen tazminatlar, iş kaybı tazminatları, iş sonu tazminatları, iş güvencesi tazminatları gibi adlar altında yapılan ödemeler ve yardımların, çalışanın tabi olduğu mevzuata göre kıdem tazminatına ilişkin söz konusu istisna tutarın hesabında dikkate alınması gerektiği hususuna açıklık getirilmektedir. Böylece, anılan Kanunlar uyarınca ödenecek kıdem tazminatlarından istisna edilecek tutar hesap edilirken, metne eklenen (7) numaralı bendin (b) alt bendinde sayılan ödemeler de dahil edilerek, ödemeler toplamı üzerinden istisna uygulanması, istisnayı aşan tutarların ise ücret olarak gelir vergisine tabi tutulması sağlanmaktadır.

Diğer taraftan madde ile, Maliye Bakanlığına (7) numaralı bendin uygulamasına ilişkin usul ve esas belirleme yetkisi verilmektedir.

5. Torba Yasa Tasarısı'nın 6. Maddesi ile İlgili Değişiklik Önerisi

Düzenlemenin sadece asgari ücretliler ile sınırlı tutulması adil vergilendirme açısından uygun değildir. Vergi adaletinin sağlanması açısından Gelir vergisi tarifesinin alt diliminde gerekli düzenlemenin yapılarak asgari ücrete kadar olan gelirlerin tamamının tüm gelir vergisi mükellefleri açısından aynı oranda vergilendirilmesi temin edilmelidir.

6. Torba Yasa Tasarısı'nın 10. Maddesi ile İlgili Değişiklik Önerisi

Tasarının en önemli maddelerinden bir tanesi imha edilmesi gereken mallarlar ilgili olarak Tasarıda yer alan ve VUK'a eklenen 278/A maddesine ilişkindir.

Bu madde ile getirilen düzenlemenin temas ettiği farklı alanlar bulunmakta olup görüşlerimiz genel olarak aşağıda sunulmaktadır.

Genel Değerlendirme: VUK sistematigi içinde 274. maddede emtianın maliyet bedeliyle değerlendirileceği, imal edilen emtianın 275. maddede tek tek sayılan unsulardan mürekkep olduğu, zirai mahsullerin 276 ncı maddeye göre, hayvanların ise 277nci maddeye göre maliyet bedeliyle değerlendirileceği hüküm altına alınmıştır. Günümüz koşullarında işletmeler için çok önemli bir hale gelen kıymeti düşen malların ise değerlemesi 278 nci maddede ele alınmıştır. Söz konusu madde; “Kıymeti Düşen Mallar Madde 278: Yangın, deprem ve su basması gibi afetler yüzünden veya hatta bozulmak, çürümek, kırılmak, çatlamak, paslanmak gibi haller neticesinde iktisadi kıymetlerinde önemli bir azalış vaki olan emtia ile maliyetlerinin hesaplanması mütat olmıyan hurdalar ve döküntüler, üstüğü, deşe ve iskartalar emsal bedeli ile değerlendirilir.” şeklinde olup belli örnek sebepler (yangın vs gibi) sayılarak ve yine örnek olarak sayılan yollarla (kırılmak, çatlamak vs. gibi) kıymeti düşen mallara ilişkin olarak getirilen bir düzenlemedir.

“İmha edilmesi gereken mallar: Madde 278/A: Bozulma, çürüme veya son kullanma tarihinin geçmesi gibi nedenlerle imha edilmesi gereken emtia, bu mahiyetteki imha işlemleri süreklilik arz eden mükelleflerin başvurularına istinaden...” olarak önerilen yeni madde metninde Kanun sistematigine uygun olarak bir önceki madde olan 278 nci madde ile bağlantı kurulduğu görülmektedir. Buna göre bozulma, çürüme veya son kullanma tarihinin geçmesi örnek olarak verilmekte ve gibi bağlacı kullanılarak imha edilmesi gereken emtiaya referans verilmektedir.

Bu yazım tarzı itibariyle önerilen madde son derece önemli ve çoğu işletmenin imha prosedürü ve muhasebe süreçlerini kolaylaştıracak gibi görünmektedir. Bu sürecin akredite kurumlar / yetkinliği haiz laboratuvar – üniversiteler gibi kurumlar eliyle de yapılabilmesinin mümkün olması Maliye Bakanlığı ve mükellefler açısından kolaylaştırıcı bir yöntem olabilir. Bu açıdan maddenin son bendine **aşağıdaki ifade** eklenebilir.

Maliye Bakanlığı, bu maddeden yararlanmak için başvuruda bulunabilecek mükelleflerde aranacak şartları, tayin olunan imha oranının geçerli olacağı süreyi, imha oranının süresinden önce iptaline ilişkin kriterleri, bu madde kapsamına giren emtiayı, sektörler, iş kolları ve işletme büyüklüklerini ayrı ayrı ya da birlikte dikkate almak suretiyle belirlemeye **ve sektörler itibariyle**

akredite edilmiş kuruluşlar / üniversite laboratuvarları eliyle bu prosedürü uygulamaya, bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esasları tespiti yetkilidir.”

Bu madde ile getirilen düzenlemenin temas ettiği farklı alanlar bulunmakta olup, aşağıda yer alan görüş ve önerilerimizin, maddenin ayrı bir bendi olarak değerlendirmelerini rica ederiz.

Öneri 1- Gümrük antrepo rejimi kapsamındaki malların sayımı neticesinde eksik olduğu tespit edilen emtia ve Çevre Mevzuatına göre hurdaya ayrılması gereken emtia ile ilgili öneri

Gümrük antrepo rejimi kapsamında otomatik olarak gümrük antrepo sayılan gümrüksüz satış mağazaları (free shop’lar) ve depolarında düzenli olarak (aylık-haftalık gibi) Gümrük Müdürlüğü yetkilileri ile birlikte sayımlar yapılmaktadır. Bu sayımlar neticesinde eksik ve noksan olduğu tespit edilen mallar ile ilgili vergi ve harçlar da Gümrük Müdürlüğüne ödenmektedir. Ancak Vergi Usul Kanununda kamu kurumları nezdinde düzenli olarak sayımı yapılan malların eksikliklerine ilişkin olarak bir hüküm yer almadığından söz konusu eksik emtia ve emtia ile ilgili giderlerin de yeni torba yasadaki VUK 278/A maddesini genişletilerek ya da yeni bir madde ile düzenlenmesinin uygun olacağı görüşündeyiz.

Öneri 2- İmha işlemine ilişkin Sürecin Üniversiteler/Akredite Kuruluşlar Eliyle Yapılarak Kolaylaştırılmasına İlişkin Öneri

Tasarıda öngörülen yöntemin Bakanlık ve mükellefleri çok fazla meşgul edeceği açıktır. Bu açıdan daha kolay ve uygulanabilir bir yöntem de bulunabilmelidir. Mükelleflerce bozulma, çürüme veya son kullanma tarihinin geçmesi gibi nedenlerle imha edilecek mallara ilişkin takdir komisyonu kararı alınmadan imha oranının yetkili idare, oda ve kuruluşlardan görüş alarak ve mükellefin geçmiş yıllardaki işlemleri de dikkate alınmak suretiyle Maliye Bakanlığı ile anlaşma yapılmak suretiyle belirlenebilmesi imkânı getiren düzenleme pratik olmayıp, bunun için başvuruda bulunacak mükellef sayısının on binleri bulabileceği düşünüldüğünde her biriyle anlaşma imzalanmasının uzunca bir süre alacağı ve Maliye Bakanlığı’na gereksiz iş yükü yaratacağı açıktır.

Bunun yerine güvenilir ve işlem kolaylığı sağlayacak bir yöntem olarak Üniversitelerin/akredite kuruluşların ilgili fakültelerinden alınacak imha oranı tespit raporuna dayanarak raporun alındığı tarihi kapsayan yılın başından itibaren 5 yıl süre ile imha işlemlerine ilişkin değerlendirmelerin bu raporlardaki oranlar esas alınarak yapılmasına yönelik bir düzenleme önerilmektedir. Böylelikle hem Maliye Bakanlığı’nın hem de mükelleflerin iş yüklerinde önemli bir azalma sağlanacak, hem de vergi güvenliği üniversitelerin onaylı raporları çerçevesinde yapılacak işlemler yoluyla emniyet altına alınmış olacaktır.

Örnek olarak Maliye Bakanlığı’nca sektör bazında yetkilendirilen geri dönüşüm ve atık yönetim kuruluşları (Elday, vb.) denetiminde yapılan hurdalamaların da takdir komisyonu tarafından yapılanlar gibi değerlendirilmesi ve bu kapsamda hurdalanan emtianın ve KDV’sinin gider yazılabilmesi verilebilir. Bu sayede hem takdir komisyonları üzerindeki iş yükü azalacak hem de çevre ve atık yönetmeliklerine uygun ve çevreci bir çözüm sağlanmış olacaktır.

Ayrıca mükelleflerin takdir komisyonuna imha başvurusunda bulunan mükellef sayısının az olmasındaki ana nedenlerden biri de mevcut düzenlemelerin imha edilen mallar için yüklenilen KDV'nin tamamının indirim hesaplarından çekilmesini gerektirmesidir.

Özellikle son kullanma tarihi dolan, teknolojisi eskiyen, modası geçen mallarla ilgili olarak Tasarıda ek bir KDV düzenlemesinin yapılarak, bunlar imha edilsin ya da edilmesin KDV'lerinin indirimine müsaade edilmesine ihtiyaç bulunmaktadır.

6. Torba Yasa Tasarısı'nın 11. Maddesi ile İlgili Değişiklik Önerisi

Türkiye'de yeni kurulacak şirkete yurtdışından döviz olarak getirilecek sermayenin teşvik belgeli yatırımlar için harcanması koşuluyla kur farkı değerlemesine tabi tutulmamasını öngören düzenlemenin, mevcut şirketlere yurtdışından getirilecek döviz cinsi sermayeyi de kapsayacak şekilde genişletilmesi fırsat eşitliğinin sağlanması ve ekonomik canlanmanın teşviki açısından önerilmektedir.

İşe başladıkları hesap dönemini takip eden hesap dönemi sonuna kadar ifadesi yerine yatırıma başladıkları ifadesi yazılarak tüm mükellefler kapsanabilir. VUK md. 153'te işe başlama kavramı yeni mükellefiyet tesisini ifade ettiği için hakkaniyete uygun olmayan ve gereksiz ihtilaf yaratma riski barındırmaktadır.

Ayrıca, bu düzenlemenin yurtdışı yanında yurt içinden temin edilen yabancı paralar için de uygulanması yatay adaleti sağlayacaktır. Bilindiği üzere yabancı sermayeli şirketlerin yanı sıra kısmen yabancı sermayeli olan ortak girişim (joint venture) şirketlerinde ve tamamı yerli sermaye olmakla birlikte ithal makine ekipman yatırımı yapacak şirketlerde de döviz cinsinden sermaye konulması söz konusu olabilmektedir. Bu bakımdan yapılan düzenlemenin sadece yurtdışından gelecek sermaye ödemelerinin değil, (yatırım teşvik belgesi kapsamında ithal makine teçhizat alımı söz konusu ise) yurtiçinden dövizli olarak ödenecek sermaye paylarının da aynı kapsamda değerlendirilmesi ve oluşacak kur farklarının fon hesabında tutulma imkanının getirilmesi uygun olacaktır.

7. Torba Yasa Tasarısı'nın 12. Maddesi ile İlgili Değişiklik Önerisi

Fatura nizamına uyulmaması nedeniyle hiç düzenlenmemiş sayılan faturalar ile ilgili olarak bu faturalar gerçekten hiç alınmamış ve verilmemiş gibi özel usulsüzlük cezası alınmasını sağlayan yasal düzenleme, evvelce Danıştay Kararları ile haksızlığı ortaya konulan İdari yorumun yasalastırılması sonucunu doğurmaktadır. Söz konusu maddenin esas amacı gerçekten de hiç verilmeyen ve alınmayan fatura dolayısıyla mükellefleri daha yüksek tutarda cezalandırarak kayıt dışı ekonominin azaltılması ve bu fiilin mümkün olduğunca engellenmesidir. Belli şartları taşımadığı için bir belgenin hiç düzenlenmemiş sayılması, hali hazırda VUK'un 352. maddesinde II. derece usulsüzlük cezasını gerektiren fiiller arasında sayılan "Vergi beyannameleri, bildirimler, evrak ve vesikaların kanunen belli şekil ve muhteviyatı ve ekleri ile bunlarla ilgili olarak yapılan

diğer düzenlemelere ilişkin hükümlere uyulmamış olması;" fiili kapsamında değerlendirilmeli ve bunun için belirlenmiş olan cezai yaptırımı uygulanmalıdır.

Bu gerekçeyle düzenlemenin bu kısmının Tasarıdan çıkarılmasını ve konunun VUK'un 352. maddesinde II. derece usulsüzlük cezasını gerektiren fiiller arasında değerlendirilmesi gerektiğini düşünmekteyiz.

Öneri 1- Maliye Bakanlığı'nca hazırlanan ve TBMM Başkanlığı'na 2 Şubat 2018 tarihinde sunulan "Vergi Kanunları ile Bazı Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Tasarısı"nın 12. Maddesine ilişkin önerilerimiz aşağıdaki gibidir;

Madde 12- 213 Sayılı Kanunun 353 üncü maddesinin birinci fıkrasının (1) ve (2) numaralı bentleri aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"1. Elektronik belge olarak düzenlenmesi gerekenler de dahil olmak üzere, verilmesi ve alınması icabeden fatura, gider pusulası, müstahsil makbuzu ile serbest meslek makbuzlarının verilmemesi, alınmaması, düzenlenen bu belgelerde gerçek meblağdan farklı meblağlara yer verilmesi, bu belgelerin elektronik belge olarak düzenlenmesi gerekirken kağıt olarak düzenlenmesi ya da bu Kanunun 227 inci ve 231 inci maddelerine göre hiç düzenlenmemiş sayılması halinde; bu belgeleri düzenlemek ve almak zorunda olanların herbirine, her bir belge için 240 Türk Lirasından aşağı olmamak üzere bu belgelere yazılması gereken meblağın veya meblağ farkının %10'u nispetinde özel usulsüzlük cezası kesilir.

Bir takvim yılı içinde her bir belge nevine ilişkin olarak tespit olunan yukarıda yazılı özel usulsüzlükler için kesilecek cezanın toplamı 120.000 Türk Lirasını, elektronik belge olarak düzenlenmesi gerekirken kağıt olarak düzenlenen belgelerde ise Kurumlar Vergisi, Katma Değer Vergisi ve Gelir Vergisi mükellefiyetlerini yerine getiren mükellefler için söz konusu ceza toplamı 60.000 Türk Lirasını geçemez.

2. Elektronik belge olarak düzenlenmesi gerekenler de dahil olmak üzere, perakende satış fişi, ödeme kaydedici cihazla verilen fiş, giriş ve yolcu taşıma bileti, sevk irsaliyesi, taşıma irsaliyesi, yolcu listesi, günlük müşteri listesi ile Maliye Bakanlığınca düzenlenme zorunluluğu getirilen belgelerin; düzenlenmediğinin, kullanılmadığının, bulundurulmadığının, düzenlenen belgelerin aslı ile örneğinde farklı meblağlara yer verildiğinin, gerçeğe aykırı olarak düzenlendiğinin veya elektronik belge olarak düzenlenmesi gerekirken kağıt olarak düzenlendiğinin tespiti ya da bu belgelerin bu Kanunun 227 nci maddesine göre hiç düzenlenmemiş sayılması halinde, her bir belge için 240 Türk Lirası özel usulsüzlük cezası kesilir.

Ancak, her bir belge nevine ilişkin olarak kesilecek özel usulsüzlük cezasının toplamı her bir tespit için 12.000 Türk Lirasını, bir takvim yılı içinde ise 120.000 Türk Lirasını, elektronik belge olarak düzenlenmesi gerekirken kağıt olarak düzenlenen belgelerde ise Kurumlar Vergisi, Katma Değer Vergisi ve Gelir Vergisi mükellefiyetini yerine getiren mükellefler için söz konusu ceza toplamı 60.000 Türk Lirasını, geçemez"

Kanun tasarısının bu hali ile onaylanması, Vergi Usul Kanunu'nun ilgili hükümleri kapsamında belgelendirme ödevini yerine getiren mükellefler ile belgelendirme ödevlerini hiç yerine getirmeyen, dolayısıyla başta Kurumlar Vergisi ve Katma Değer Vergisi olmak üzere vergi kaybına sebep olan mükelleflerin aynı nispette cezalandırılmasına sebep olmaktadır. Elektronik belge düzenlemesi gerekirken sehven kağıt ortamında belge düzenleyen mükellefler Kurumlar Vergisi, Katma Değer Vergisi ve Gelir Vergisi mükellefiyetlerini tam olarak yerine getirmektedir. Dolayısıyla bu kapsamdaki mükellefler için özel usulsüzlük cezasının üst limitinin %50 oranında azaltılması önerilmektedir.

Öneri 2- Maliye Bakanlığı'nca hazırlanan ve TBMM Başkanlığı'na 2 Şubat 2018 tarihinde sunulan "Vergi Kanunları ile Bazı Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Tasarısı"nın 12. Maddesine ilişkin önerilerimiz aşağıdaki gibidir;

Bu konuda özellikle elektronik faturaya ilk geçişlerde fatura alanlar, karşı tarafın e-fatura mükellefi olup olmadıklarını takip edemiyorlar. Bu konuda açılan davalar da Yargı Mercilerince mükellef lehine kabul ediliyor. Bu nedenle alternatif bir öneri olarak da aşağıda önerilen parantez içi hükümle belgeyi alan mükellefler hariç ibaresi eklenmesi veya bu durumda olan mükelleflerin daha düşük ceza tutarı ve daha düşük bir tutarda yıllık üst ceza limiti ile ayrıştırılması önerilmektedir.

Madde 12- 213 sayılı Kanunun 353 üncü maddesinin birinci fıkrasının (1) ve (2) numaralı bentleri aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"1. Elektronik belge olarak düzenlenmesi gerekenler de dahil olmak üzere, verilmesi ve alınması icabeden fatura, gider pusulası, müstahsil makbuzu ile serbest meslek makbuzlarının verilmemesi, alınmaması, düzenlenen bu belgelerde gerçek meblağdan farklı meblağlara yer verilmesi, bu belgelerin elektronik belge olarak düzenlenmesi gerekirken kâğıt olarak düzenlenmesi (elektronik olarak düzenlenmesi gerekirken kâğıt olarak düzenlenen e-faturaları alan mükellefler hariç olmak üzere) ya da bu Kanunun 227 nci ve 231 inci maddelerine göre hiç düzenlenmemiş sayılması halinde; bu belgeleri düzenlemek ve almak zorunda olanların herbirine, her bir belge için 240 Türk Lirasından aşağı olmamak üzere bu belgelere yazılması gereken meblağın veya meblağ farkının %10'u nispetinde özel usulsüzlük cezası kesilir.

Bir takvim yılı içinde her bir belge nevine ilişkin olarak tespit olunan yukarıda yazılı özel usulsüzlükler için kesilecek cezanın toplamı 120.000 Türk Lirasını geçemez.

2. Elektronik belge olarak düzenlenmesi gerekenler de dahil olmak üzere, perakende satış fişi, ödeme kaydedici cihazla verilen fiş, giriş ve yolcu taşıma bileti, sevk irsaliyesi, taşıma irsaliyesi, yolcu listesi, günlük müşteri listesi ile Maliye Bakanlığınca düzenlenme zorunluluğu getirilen belgelerin; düzenlenmediğinin, kullanılmadığının, bulundurulmadığının, düzenlenen belgelerin aslı ile örneğinde farklı meblağlara yer verildiğinin, gerçeğe aykırı olarak düzenlendiğinin veya elektronik belge olarak düzenlenmesi gerekirken kâğıt olarak düzenlendiğinin tespiti ya da bu belgelerin bu

Kanunun 227 nci maddesine göre hiç düzenlenmemiş sayılması halinde, her bir belge için 240 Türk Lirası özel usulsüzlük cezası kesilir.

Ancak, her bir belge nevine ilişkin olarak kesilecek özel usulsüzlük cezasının toplamı her bir tespit için 12.000 Türk Lirasını, bir takvim yılı içinde ise 120.000 Türk Lirasını geçemez."

8. Torba Yasa Tasarısı'nın 14. ve 15. Maddeleri ile İlgili Değişiklik Önerisi

Özel usulsüzlük cezalarının tarhiyat öncesi uzlaşma kapsamından çıkarılması bu uzlaşma komisyonlarının iş yükünü hafifletecek bir düzenleme olmaktan uzaktır, zira özel usulsüzlük cezası gerektiren fiiller çoğu zaman vergi aslı ve buna bağlı ceza tarhiyatını da gerektiren fiiller olduğundan, tarhiyat öncesi uzlaşmada özel usulsüzlük cezaları da aynı fiile bağlı olarak tarh edilen diğer vergi ve cezalar ile birlikte ele alınmaktadır, dolayısıyla bu düzenleme komisyonların gerçekleştirdiği uzlaşma görüşmesi sayısında önemli bir azalma sağlamayacaktır. Kaldı ki son dönemde uzlaşma görüşmelerinde müstekar hale gelen indirimler ½'den yüksek olduğundan, bu düzenleme mükellefleri VUK md 376 kapsamında indirimli ödeme yapmak yerine konuyu yargıya taşıma kararına zorlayabilecektir. Bu itibarla önerimiz bu düzenlemenin Tasarıdan çıkarılması ya da önerilen düzenlemenin özel usulsüzlük cezasının 1/5'inin ödenmesi (mevcut Yasa'da üçte biri olan ve Tasarıda yarısı olarak önerilen indirim oranının beşte dördü olarak değiştirilmesi) yönünde değiştirilmesidir.

Özel usulsüzlük cezalarının tarhiyat öncesi uzlaşma kapsamından çıkarılmak yerine tarhiyat sonrası dahil tüm uzlaşmalar için geçerli kılınması uzlaşma hükümlerinin getiriliş gayesine daha uygun olacaktır. Bilindiği üzere, mevcut durumda "özel usulsüzlük" cezaları "Uzlaşma" kapsamına girmemekte, buna karşın "Tarhiyat Öncesi Uzlaşma" kapsamına girmektedir. Bu durum Uzlaşma talep edecek mükellefler yönünden sorun oluşturmakta idi. Bu düzenlemenin "özel usulsüzlük" cezalarının da "Uzlaşma" kapsamına alınması ve yapılan Uzlaşma görüşmesi sonrasında konunun bütünüyle ödenecek tutara bağlanması en uygun yaklaşım olacağı kanısındayız. Aksi durumda kimi zaman tutarına da bakmadan bu cezalar Yargı yoluna da taşınabiliyordu.

Tasarı da bu durum, muhtemelen özel usulsüzlük cezalarında yapılan iyileştirmeler de dikkate alınarak, kesilen "özel usulsüzlük" cezalarının Tarhiyat Öncesi Uzlaşma kapsamından da çıkartılması yönünde düzenlenmektedir. Önerimiz bunun aksine, genel beklentiye ve gereksiz Yargı süreçlerine de gidilmemesini teminen "özel usulsüzlük" cezalarının "Uzlaşma" kapsamına dahil edilmesidir. Tarhiyat öncesi uzlaşma kapsamından söz konusu cezaların çıkarılması yerine, gerek tarhiyat öncesi gerekse tarhiyat sonrası uzlaşma müessesesinde Usulsüzlük ve Özel Usulsüzlük cezalarında indirim imkanı sağlanmalıdır. Bunun vergiye uyum kültürünü ve vergide gönüllülüğü pekiştireceği görüşündeyiz.

Önerilen Madde:

Madde 15- 213 sayılı Kanunun ek 1 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan "vergilerle bunlara ilişkin vergi ziyaı cezalarının" ibaresi "vergiler ile kesilecek cezalarda" şeklinde değiştirilmiştir.

Tasarıdaki Madde Düzenlemesi :

~~**Madde 15-** 213 sayılı Kanunun ek 11 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan "vergilerle kesilecek cezalarda" ibaresi "vergiler ile bunlara ilişkin kesilecek vergi ziyaı cezalarında" şeklinde değiştirilmiştir.~~

9. Torba Yasa Tasarısı'nın 16. Maddesi ile İlgili Değişiklik Önerisi

Madde 31 gibi madde 16'nın da yürürlük tarihi Kanunun yayımını izleyen ikinci ayın başı olarak belirlenmiş olup, bu durum yukarıda ifade edilen benzer gerekçelerle mükellefler arasında fırsat eşitsizliğine yol açabilecektir.

Öneri 1- Yürürlük Tarihinin Kapsayıcılığı

Bunun önlenmesi için bu maddenin de yürürlük tarihinin 01.01.2018 olarak revize edilmesi mükellef hakları ve ülke ekonomisi açısından oldukça isabetli olacaktır.

Öneri 2- Yazılım

Ayrıca Madde 16'da geçen "Makine ve teçhizat" ifadesinin " makine, teçhizata ve yazılım" olarak değiştirilmesini öneriyoruz.

Ülkemizde arge, Tasarım, yenilik ve yazılım sektöründe önemli destekler verildiği aşikardır. Genel olarak gelir ve kurumlar vergisinde arge/Tasarım indirimi ve teknokentlerde gelir/kurumlar vergisi indirimleri cazip birer vergi teşviğidir. Bunun yanında aşağıda detayları yer alan super amortisman yöntemiyle arge/Tasarım/yenilik faaliyetlerini yapanlar yanında bu faaliyetleri satın alan/tüketen işletmeler için de cazip bir yöntem önerilmektedir. Buna göre Maliye Bakanlığı'nca hazırlanan ve TBMM Başkanlığı'na 2 Şubat 2018 tarihinde sunulan "Vergi Kanunları ile Bazı Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Tasarısı'nın 16. Maddesine ilişkin önerilerimiz aşağıdaki gibidir;

Öneri 3- Arge İçin Süper Amortisman

VUK'a eklenmesi önerilen geçici madde 30'un sonndan bir önceki cümlesine şu cümlelerin eklenmesi önerilmektedir. "Kurumlar Vergisi Kanunu'nun 5/B maddesine göre sınai mülkiyet haklarında istisna uygulaması kapsamında sınai mülkiyet hakkına dayanılarak üretilen makine ve teçhizat için uygulanacak amortisman tabi tutarı, iktisadi kıymetin maliyet bedelinin %200'üne kadar uygulatmaya arge ve yenilik boyutu dikkate alınarak sektörler ve iktisadi kıymet türleri bazında tespate Bakanlar Kurulu, bu konuda usulleri belirlemeye Maliye Bakanlığı yetkilidir."

Kanun tedvin tekniği açısından bu düzenleme VUK md. 315'e de eklenebilir ve sadece Kurumlar Vergisi Kanunu'nun 5/B maddesiyle sınırlı tutulmaksızın Türkiye'de gerçekleştirilen arge, yenilik, Tasarım ve yazılım faaliyetleri neticesinde ortaya çıkan buluşlara dayanılarak üretilen amortisman tabi iktisadi kıymetlerin tamamı için düşünülebilir. Yapılacak düzenleme ile yoğun

ArGe, ve tasarım ürünü veya inovasyon sonucu ortaya çıkan bir sınai mülkiyet hakkında dayanaklar üretilen iktisadi kıymetlerin farklı amortisman oranlarıyla (%100'den daha yüksek) giderleştirilmesi durumunda arge/Tasarım/inovasyonun işletmelerce satın alınmasının tüm KOBİ ve firmalar nezdinde de desteklenmesi sağlanacaktır.

10. Torba Yasa Tasarısının 30. Maddesi ile ilgili Değişiklik Önerisi

Madde 30 için, aşağıdaki kırmızı ile gösterilen ifadenin de metne eklenmesi önerilmektedir:

Madde 30 – 3065 sayılı Kanunun 17 inci maddesinin (4) numaralı fıkrasının (d) bendinde yer alan “gayrimenkullerin kiralanması işlemleri” ibaresi “gayrimenkullerin kiralanması işlemleri, Milli Eğitim Bakanlığına bağlı okullarda kantin olarak belirlenen alanların okul aile birlikleri tarafından kiraya verilmesi işlemleri ve münhasıran ekim ve dikim alanı olarak kullanılmakta olan tarım arazilerinin kiralanması işlemleri” şeklinde değiştirilmiştir.

Tarımsal üretim üzerindeki vergisel maliyetlerin azaltılması ve geniş tarım arazileri kiralamak suretiyle yürütülen mekanize tarımsal ekim dikim faaliyetlerinde, indirimli oranda vergiye tabi olacak tarımsal mahsüllerin üretimi sırasında arazi kiralari nedeniyle % 18 oranında yüklenilen KDV'nin giderilememesinin tarımsal üretimde maliyet artırıcı etkisi nedeniyle, tarımsal amaçlı arazi kiralamalarında da KDV istisnası tanınması önerilmektedir.

11. Torba Yasa Tasarısı'nın 31. Maddesi ile ilgili Değişiklik Önerisi

Mükelleflere üretim ve Ar-Ge amaçlı makine ve teçhizatında KDV istisnası getiren düzenlemenin yürürlük tarihi Kanunun yayımını izleyen ikinci ayın başı olarak belirlenmiştir. Yürürlük tarihinin bu şekilde belirlenmesi bu teşvikten istifade etmek isteyen ve bahse konu yatırımlarını henüz yapmamış olan mükelleflerin yatırım planlarını bir süre daha ertelemelerine ve bu durumun ülke ekonomimizi olumsuz etkilemesine neden olabileceği gibi, aynı zamanda üretim ve Ar-Ge ihtiyaçları nedeniyle alımlarını ertelemeyecek durumda olan mükellefler açısından da fırsat eşitsizliğine neden olacaktır. Ayrıca benzer durumda olup alımlarını hali hazırda yapmış olan mükellefler açısından oluşacak fırsat eşitsizliğini de gidermek açısından önerimiz; yürürlük maddesinin 01.01.2018 olarak revize edilmesi, alımlarını yapmış olan firmalar açısından da ek bir düzenleme yapılarak Kanunun mevcut halinde tedarikçilere verilen KDV iadesi hakkının alımlarını gerçekleştirmiş olan KDV mükelleflerine tanınması yönündedir.

Ayrıca Madde 31'de geçen, “Makine ve teçhizat” ifadesinin “ makine, teçhizata ve yazılım” olarak değiştirilmesini önermekteyiz.

12.Torba Yasa Tasarısı'nın 51. Maddesi ile ilgili Değişiklik Önerisi

Madde 51 için: a)

Kanun tasarısına ekli (2) sayılı listedeki 87.03 pozisyonunun 3. Alt bölümünde gösterilen “- Diğerleri” bölümünün “Motor silindir hacmi 1600 cm³'ü geçmeyenler” sırasının alt sırası olarak

“elektrikli motoru da olanlardan motor gücü 30 KW’ı aşanlar” ibaresinin eklenmesi önerilmektedir.

Buna göre, söz konusu listede 87.03 pozisyonu altındaki “Motor silindir hacmi 1600 cm3’ü geçmeyenler” sırasının alt sıraları aşağıdaki gibi olacaktır.

-Diğerleri	
Motor silindir hacmi 1600 cm3’ü geçmeyenler	60
- ÖTV matrahı 46.000 TL’yi aşmayanlar için*	45
- ÖTV matrahı 46.000 TL’yi aşıp, 80.000 TL’yi aşmayanlar için*	50
- <u>Elektrik motoru da olanlardan elektrik motor gücü 30 KW’ı geçenler</u>	30

Mevcut listede, elektrik motorlu araçlara yönelik ÖTV indirimi sadece 1600 cm3’ü geçen araçlar için verilmektedir. Oysa daha düşük motor hacimli araçlar için de yine elektrikli motor kullanımı teşvik edilmelidir.

Madde 51 için: b)

Kanun tasarısına ekli (3) sayılı listedeki II.A sayılı ÖTV Listesinin meyve sularına ilişkin 20.09 pozisyonunun % 100 meyve sularını ÖTV kapsamı dışında bırakmaya yönelik parantez için istisna metnindeki ifadeye, aslında kapsama girmemesi gereken ancak Gümrük Tarife Sınıflandırmasına göre 20.09 pozisyonunda sınıflanmakta olan meyve püresi ve meyve püresi konsantrelerinin de herhangi bir tereddüte yer bırakmamak amacıyla eklenmesi gerekli görülmektedir. Aksi halde, % 100 meyve suyu ÖTV’ne tabi değilken, yine % 100 meyve içerikli “meyve püresi ve meyve püresi konsantresi” nin istisna hükmü kapsamında görülüp görülmeyeceği hususunda, kanunun lafzından kaynaklanan ciddi tereddütler ortaya çıkacaktır.

Buna göre, söz konusu listede 20.09 sırası aşağıdaki gibi olacaktır.

G.T.İ.P. NO	Mal İsmi	Vergi Oranı (%)	Asgari Maktu Vergi Tutarı (TL)
20.09*	Meyve suları (üzüm şırası dahil) ve sebze suları (fermente edilmemiş ve alkol katılmamış), ilave şeker veya diğer tatlandırıcı maddeler katılmış olsun olmasın (Yalnız ambalajlanmış olanlar ve/veya toptan teslim konulanlar) (Sebze suları ve Türk Gıda Kodeksine göre % 100 meyve suyu, <u>meyve püresi ve meyve suyu konsantresi</u> sayılanlar hariç)	10	-

13. Torba Yasa Tasarısı'nın 54. Maddesi ile İlgili İlave Değişiklik Önerisi

Madde 54'de geçen,

- a. Serbest bölgelere yapılan mal teslimlerinin de (en azından üretici Şirketler için) KDVK 'da olduğu gibi istisna sayılacağı ve iadeye konu edileceği (Madde 55'de de belirtilebilir) eklenmesi önerilmektedir.